-363-

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΔΗΜΩ ΑΝΩ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΣΙΣΣΙΩΝ

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ **Δ. ΛΟΥΚΑΤΟΥ**

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΗΣ Σ. ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

ΣΤ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΟΥ
1927

ΤΥΠΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Τῆς ἐν τῷ Δήμῳ Ἄνω Λειβαθοῦς Ἱερᾶς Μονῆς Τῶν Σισσίων Ἱερομονάχου Δ. ΛΟΥΚΑΤΟΥ.

Ἐνώπιον τῆς Σ. Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἀριθ. Πρωτ. 14

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

—=—

Ὅπως ἡ Σ. Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ μορφώσῃ ἐντελῆ ἰδέαν περὶ τῆς πραγματικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Μονῆς ταύτης, ἡ μόνη πηγὴ ἐξ ἧς ἠδύνατο νὰ ἀρυσθῇ τοιαύτην, θὰ ἦτο ἡ ἔκθεσις καὶ ἀφήγησις τῶν ἐν αὐτῇ, ἀφ' οὗ χρόνου τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ταύτης ἀνελάβομεν ἡμεῖς, καὶ δή,

Α'.) Ὅτε κατὰ Φεβρουάριον 1883 ἀνέλαβον, συνεπείᾳ νομίμου ἐκλογῆς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ταύτης, οὐχὶ μόνον τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς εἶχον κακῶς, ἐπιβεβαρυμένης οὔσης δι' ὀφειλῆς ἀπέναντι τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης καὶ ἄλλων, ἀλλ' εὗρον καὶ τὰ οἰκήματα αὐτῆς ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει καὶ ἐπίπλων σχεδὸν κενήν. Καὶ ὅμως ὅτε λήξαντος τοῦ ἔτους 1883, ὑπέβαλον τὸν ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, εἶχεν αὕτη ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ δραχ. 6,690, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς Β. Νομαρχίας διασωζομένου ἀπολογισμοῦ. Ἕνεκα τῶν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐπελθουσῶν ῥαγδαίων βροχῶν, τὰ ἐκ τῶν ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων προϊόντα κατεστράφησαν σχεδὸν ὁλοτελῶς, αὐτὸς δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰγοπροβάτων ὡς ἐκ τῆς ἀναπτυχθείσης ἐν αὐτοῖς νόσου ἠλαττώθη σημαντικῶς, τούτου ἕνεκεν ἡ ἐξ αὐτῶν προελθοῦσα ὠφέλεια ὑπῆρξεν ἐλαχίστη, διὰ τοῦτο τὸ ἐκ δρ. 6,690 ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἔδει νὰ τεθῇ εἰς χρῆσιν διὰ τὸ ἔτος 1884.

Β.) Ὅτε κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1885, συνεπείᾳ ἐκλογῆς διενεργηθείσης ὑπὸ τῶν καλουμένων μοναχῶν ἐξελέγην Ἡγούμενος καὶ διαχειριστὴς τῆς Μο-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νῆς ὁ Ι. Ι. Κακούρης, ὁ Δ. Λουκάτος παρέδωσεν αὐτὴν οὐχὶ μόνον ἀπηλλαγμένην πάσης παθητικότητος, ἀλλὰ καὶ τὰ κτίρια αὐτῆς ἐν καλῇ καταστάσει καὶ ἐσωτερικῶς εὐτρεπισμένα, ἀλλ' ἔτι πλέον παρέδωσεν αὐτῷ καὶ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ δραχ. 3,300.

Τὸ πρωτόκωλον τῆς παραδόσεως ταύτης εὑρίσκεται ἐν τῷ ἰδίῳ γραφείῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Αὐτὸς ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενόμενος ἀείμνηστος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Γερμανός, Ἀρχιεπίσκοπος δὲ τότε Κεφαλληνίας παρὼν καθ ὃν χρόνον ἐγένετο ἡ παράδοσις, ἐνῷ προσηκόντως ἐξετίμησε τὸν Δ. Λουκάτον διὰ τὴν περὶ τὴν διαχείρησιν τῆς Μονῆς τιμιότητα, ἀκρίβειαν καὶ δραστηριότητα αὐτοῦ, στραφεὶς πρὸς τὸν τότε Ἀρχιδιάκονον αὐτοῦ Χαροκόπον, εἶπε τὰ ἑξῆς ἀξιομνημόνευτα: «Ἀχ! πόσον λυποῦμαι ὅτι ἡ Μονὴ αὕτη, δὲν θὰ διατηρηθῇ εἰς οἵαν διατελεῖ σήμερον κατάστασιν» στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν διαδεξάμενον ἡμᾶς Ι. Κακούρην συνέστησεν αὐτῷ σπουδαίως τὴν ἡμετέραν διαχείρησιν, καὶ ταύτην νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν κατὰ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ.

Γ'.) Ὅτε τὸ ἔτος 1895, ἤτοι μετὰ δεκαετῆ διαχείρησιν τοῦ Κακούρη, ἐγκαταλιπόντος τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ φυγοδικοῦντος συνεπείᾳ γενομένης κατ' αὐτοῦ καταγγελίας, ἐδέησε τὸ ἑπόμενον ἔτος, κατόπιν νομίμου ἐκλογῆς νὰ ἀναλάβωμεν αὖθις τὴν ἡγουμενείαν καὶ διαχείρισιν, τὸ παθητικὸν τῆς Μονῆς ἀνήρχετο εἰς δραχ. 8,800 ἐξ ὧν δραχ. 1900 ὀφείλοντο εἰς τὸν κ. Γ. Καμῆλον, 1700 εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γιαννουλάτο, 1200 εἰς τὸν Ε. Μοντεσάντον καὶ 4,000 εἰς τὸ Ταμεῖον Κεφαλληνίας, ἐκτος τῶν ἑτέρων μεγάλων ἐλλειμμάτων ἅτινα προκύπτουσιν ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἐπὶ δεκαετίαν ἐκείνου διαχειρίσεως ἀκριβῶς δὲ διὰ τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐλλείμματα φοβούμενος ὁ Κακούρης τὰς ποινικὰς κατα-

διώξεις, ὅπως ἀποφύγῃ αὐτάς, ἐξηφάνισε τὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐπίσης κερδοσκόπων συνεταίρων, μεθ' ὧν ἐλθὼν εἶτα εἰς ἔριδας καὶ διαπληκτισμούς, κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀμειλίκτως.

Σημειωτέον ὅτι πρὸς ἐπικάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τούτων ἦτε δόσις καὶ ἡ λῆψις τῶν χρημάτων, ἐμφαίνονται εἰκονικῶς γεγραμμέναι ἐπὶ τῶν ἀπωλεσθέντων βιβλίων.

Ὑπὸ τοιούτους οἰκτροὺς οἰκονομικοὺς ὅρους, ἀναλαβὼν ὁ Δ. Λουκάτος τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρησιν τῆς Μονῆς, μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος εἰργάσθη, ὅπως κατὰ τὸ δυνατὸν αὐτῷ ἐπανορθώσῃ τὰ κακῶς ἐν αὐτῇ ἔχοντα, ἀλλὰ τὸ αὐστηρὸν τῆς γλώσσης αὐτοῦ ἀπέναντι τῶν κερδοσκόπων καὶ αἱ προτροπαὶ αὐτοῦ ἵνα παύσωσι τοῦ λοιποῦ αἱ καταχρήσεις καὶ τὰ συνήθη ὑπὸ τῶν μοναχῶν τελούμενα, ὤφειλε νὰ διεγείρῃ τὴν κατὰ τοῦ Λουκάτου ἀγανάκτησιν ἐκείνων, διὸ πάντα λίθον ἐκίνησαν ὅπως ἐκτοπίσωσιν αὐτὸν καὶ ἀντικαταστήσωσι δι' ἑτέρου δυναμένου νὰ ἱκανοποιῇ πάσας τὰς ἀλόγους αὐτῶν ἀξιώσεις, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπέτυχαν τῇ ἐπινεύσει τοῦ μεταστάντος Ἀρχιερέως, ὅστις καταγγείλας αὐτὸν ἐν ἔτει 1899 ἐπέτυχε τὴν τούτου προφυλάκισιν ἐπὶ δέκα ὅλους μῆνας!... Ὅθεν τὸ πρὸ πολλοῦ μελετώμενον ὑπ αὐτῶν σχέδιον κατορθώσαντες οἱ κερδοσκόποι οὗτοι, διώρισαν ὡς προσωρινὸν αὐτῶν Ἡγούμενον τὸν πρώην τοιοῦτον Ι. Κακούρην, παραμείναντα ἀπὸ 14 Μαρτίου 1899 ἄχρι 15 Μαΐου ἰδίου ἔτους. Τῆς δῆθεν διαχειρίσεως τούτου, εὗρον τινὰς σημειώσεις ὅλως ἀβασίμους, ἐξ ὧν προκύπτουσιν ἔσοδα ἐκ δραχ. 937 50)(0. Λέγομεν ἀβασίμους καθ ὅσον ἐν ταῖς σημειώσεσι τῶν ὡς εἴρηται ἐσόδων, δὲν περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἑξῆς εἰσπράξεις: ἤτοι δραχ. 35 ἐκ τυροῦ λιτρῶν 100 ὃν ἐπώλησε πρὸς λεπτὰ 35 εἰς τὸν Δ. Σταματάτον δραχ. 480, — ἐξ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἐλαιολάδου γαλονίων διπλῶν 80 ἅπερ ἀφῆκα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Μονῆς δραχ. 738, — ἐξ οἴνου σίκλων 369 πρὸς δραχ. 2 ἐναποτεθειμένον εἰς τὰς οἰναποθήκας τῆς αὐτῆς Μονῆς — ἐπίσης ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ ὀσπρίων κοιλῶν 6 1)2 πρὸς δραχ. 12 δραχ. 78, — βρώμης κοιλῶν 2 πρὸς δραχ. 3 δρ. 6, — ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἑρμαρίῳ τῆς Ἐκκλησίας κηροῦ λιτρῶν 19 πρὸς δραχ. 2 δραχ. 38, — ἐξ οἰνοπνεύματος σίκλων 2 πρὸς δραχ. 4 δραχ. 8.

Τὰ ἔσοδα ταῦτα μὴ ἀναγεγραμμένα ἐν ταῖς ῥηθεῖσι σημειώσεσιν ἀνέρχονται εἰς δραχ. 1383 εἰς ἃς προσθετέαι καὶ αἱ ἐκ τῶν ἄνω ἐσόδων δραχ. 937 50)00, ἔχομεν ὁλικὸν ποσὸν ἐκ δρ. 2,320 50 00, λαμβανομένων δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἐκ δραχ. 864 32)00 διαλαμβανομένων ἐν ταῖς σημειώσεσιν ἐξόδων ἐναπομένει πλεόνασμα ἐκ δραχ. 1456 καὶ 18)00.

Πρόδηλον ὅτι ἔσοδα καὶ ἔξοδα προερχόμενα ἐκ τῶν προϊόντων τῆς Μονῆς, ἀλλὰ μὴ ἀναγεγραμμένα ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς διαχειρίσεως, παρέχουσιν εὔλογον ὑποψίαν καταχρήσεως ἐκ μέρους τοῦ διαχειριστοῦ.

Κατὰ τὴν 18 Μαΐου διορισθεὶς προσωρινὸς ἡγούμενος ὁ Ἱερεὺς Γ. Μιχαλάτος καὶ παραμείνας ἕως τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1900, εἰσέπραξεν ἐν ὅλῳ, — ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ ἰδίου δρ. 5,520 19)00, — ἀλλ' εἰς τὰς εἰσπράξεις ταύτας δέον νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ κατωτέρω ἃς δὲν ἐνέγραψεν ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἐσόδων, ἤτοι ἐκ σμιγοῦ κοιλῶν 161 πρὸς δραχ. 6 δραχ. 966, — σίτου κοιλῶν 18 πρὸς δραχ. 12 δραχ. 216, — βρώμης κοιλῶν 20 πρὸς δραχ. 3 δραχ. 60, — ῥεβυθίων κοιλῶν 16 πρὸς δραχ. 12 δραχ. 192, — λαθηρίων κοιλῶν 10 πρὸς δραχ. 8 δραχ 80, — οἴνου σίκλων 1164 πρὸς δραχ. 2 — δραχ. 2,325, — οἰνοπνεύματος σίκλων 25 πρὸς δραχ. 4 δραχ. 100, — ἐπίσης ἐξ ἀχύρου λιτρῶν 1900 ὅπερ ἐπώλησεν εἰς Δ. Ἀλιβυζάτον δραχ. 28,

— ὁμοίως λίτρας 500 εἰς Π. Καμπίτσην δραχ. 7 1)2, — ὁμοίως λίτρας 1200 εἰς Γ. Πάστραν δραχ. 18, — ὁμοίως λίτρας 1000 εἰς Δ. Τσιλιμηδὸν δραχ. 15, — λινοκόκι λίτρας 100 πρὸς λεπτὰ 12 δραχ. 12, — εἰσέπραξεν ἐξ ἐλαιολάδου γαλονίων 12 πρὸς δραχ. 6 δραχ. 72, — ἐξ οἴνου σίκλων 90 ὃν ἐπώλησεν εἰς Εὐθύμιον Γιαννάκην πρὸς δραχ. 2 δραχ. 180, — ὁμοίως κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1899 ἐπώλησεν εἰς τὸν Α. Φαρακλὸν σταφιδοκαρπὸν λίτρας 1566 πρὸς δραχ. 144 τὸ χιλιόλιτρον δραχ. 225 48)00.

Τὰ ἔσοδα ταῦτα ἅτινα δὲν ἐνεγράφησαν ἐν τῷ σημειωματαρίῳ τῶν ἐσόδων, ἀνέρχονται εἰς δρ. 4,499 98)00 εἰς ἃς προσθετέαι καὶ αἱ ἐν τῷ ἰδίῳ βιβλίῳ ἀναγραφεῖσαι ἐκ τῶν ἐσόδων εἰσπράξεις ἐκ δρ. 5,528 19)00 ἔχομεν ὁλικὸν ποσὸν εἰσπράξεων ἐν δρ. 10,761 75)00 ἀπέναντι δαπανῶν ἀναγραφεισῶν ἐν τῷ ἰδίῳ βιβλίῳ δραχ. 5,765 54)00.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ δραχ. 1563 45)00 καταβληθεῖσα δαπάνη πρὸς ἐπισκευὴν τῶν οἰκημάτων κατ' ἐμὲ καὶ κατὰ τὴν γνώμην εἰδήμονος τεχνίτου ὑπῆρξεν ὑπέρογκος.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Μονὴ παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς ἄρτον, οἶνον, ἐλαιόλαδον, τυρόν, καφφὲ καὶ συνεχῶς κρέας ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτῆς, εἶναι δὲ ἄξιον ἀπορίας ὅτι διὰ διατροφὴν ἐδαπανῶντο καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα κατ' ἐντολὴν τῆς Μονῆς ἠγόραζε δῆθεν Κουνάδης τις, ὧν ἡ δαπάνη ἀνήρχετο εἰς δραχ. 280, ἐνῷ ἡ πρὸς ἀγορὰν ἔστω καὶ ἰχθύων δαπάνη ἐπὶ τριῶν προσώπων θὰ ἀνήρχετο εἰς δραχ. 30.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπισκευὴν τῶν οἰκημάτων κατεβλήθη ἡ ἑξῆς δαπάνη: Διὰ 56 σανίδας πρὸς δρ. 3 δραχ. 168, — 9 μονοκάδρονα πρὸς δρ. 2 δραχ. 18, — 3 πόντιδες πρὸς δρ. 7 δραχ. 21, — 6 πατερὰ πρὸς δρ. 22 δραχ. 132, — 55 σκόρτσες δραχ. 55, ἡ δὲ δαπάνη διὰ τὰ ἡμερομίσθια τῶν τεχνιτῶν ὑπε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

λογίσθη ὡς ἑξῆς: Τοῦ μὲν ξυλουργοῦ διὰ σχίσιμον ξύλων καὶ κάρφωσιν στέγης κτλ. ἡμερομίσθια 65 πρὸς δρ. 4 δραχ. 260, — διὰ τὴν κεράμωσιν κτλ. ἡμερομίσθια 30 πρὸς δρ. 3 δραχ. 90 — εἰς σιδηρικὰ ὁμοῦ μὲ τὴν κάρφωσιν παραθύρων δραχ. 58, — εἰς ἄσβεστον, κεράμους καὶ μετακόμισιν αὐτῶν δραχ. 239 85)00.

Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλην αὐτὴν τὴν δαπάνην ἡ τῶν οἰκημάτων στέγη ἔμεινεν ἀτελὴς ὥστε νὰ καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἐν αὐτοῖς κατοικίαν, καθὼς καὶ ἡ τῶν παραθύρων ἐργασία ἀθλία, ἀνθ' οὗ ἐδέησε νὰ προσκληθῇ ἕτερος ξυλουργὸς πρὸς ἐπιδιόρθωσιν αὐτῶν. Ἀφαιρουμένης καὶ τῆς ἐκ δραχ. 84 δι' ἄσβεστον ληφθεῖσαν παρὰ τοῦ Κ. Στεφανάτου, ἀλλὰ μὴ πληρωθεῖσαν καὶ ἥτις ἐν τούτοις ἀνεγράφη ὡς πληρωθεῖσα, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐκ δρ. 576 μὴ καταβληθεῖσαν δαπάνην τῆς ἐπισκευῆς, ὑπολείπεται δαπάνη ἐκ δρ. 987. Ἐν ὅλῳ ἡ ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ τούτου διαχειριστοῦ καταβληθεῖσα δαπάνη ἀνέρχεται εἰς δρ. 5,129 80)00, ἃς ἀφαιροῦντες ἐκ τῆς ἐκ δρ. 10,861 καὶ 75)00 προσόδου, ἐναπομένει πλεόνασμα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ διαχειριστοῦ δρ. 5, 31 καὶ 81)00.

Ἐκ τῆς παρα τῶν διαχειριστῶν τῆς Μονῆς γενομένης σπατάλης ἢ ἄλλης καταχρήσεως, προέκυψεν ἡ ἐκ δρ. 17,713 παθητικότης αὐτῆς, διότι κατὰ τὴν δεκαετῆ τοῦ πρώτου διαχείρισιν ὑπῆρξε παθητικὸν ἐκ δρ. 8,800, κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ἰδίου προσωρινὴν διαχείρησιν τοῦ ἔτους 1899 δρ. 1456 32)00, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου προσωρινοῦ διαχειριστοῦ δραχ. 5,731 καὶ 81)00, εἰς ἃς προσθετέαι καὶ αἱ ἕνεκα τοῦ περονοσπόρου, ληφθεῖσαι δραχ. 2,0 0 παρὰ τοῦ Π. Τραυλοῦ, ἔχομεν τὴν ὡς ἄνω παθητικότητα τῶν δραχ. 17,713.

Ἐν τοιαύτῃ οἰκτρᾷ παθητικῇ καταστάσει οὔσης τῆς Μονῆς, ἀνέλαβε τὴν 26 Ἰουλίου 1900 τὴν διαχείρισιν αὐτῆς ὁ Λουκάτος, ἐπιληφθεὶς δραστηρίως

ὅπως ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπιφέρῃ θεραπείαν τινά.

Ἀλλὰ καὶ μεθ ὅλην τὴν οἰκτρὰν ταύτην κατάστασιν τῆς Μονῆς, καὶ παρὰ τὰς κακοβούλους ἀντιδράσεις τῶν κερδοσκόπων, καὶ τὰς παρὰ τῶν ἰδίων κατὰ τοῦ Λουκάτου δολίους εἰσηγήσεις καὶ τὰ ἑκάστοτε παρεμβαλλόμενα αὐτῷ προσκόμματα, κατόρθωσεν οὐχ' ἧττον κατὰ τὸ ὀλιγόμηνον διάστημα τῆς ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1900 ἄχρι λήξεως τοῦ ἰδίου διαχειρίσεως αὐτοῦ, οὐχὶ μόνον νὰ μὴ ὑποβάλῃ εἰς χρέη τὴν Μονήν, ἀλλὰ καὶ ἀποθεματικὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ κεφάλαιον ἐκ δρ. 104 καὶ τοῦτο ἐν ᾧ χρόνῳ τὰ προϊόντα τῆς Μονῆς σταφὶς καὶ οἶνος, εἶχον καταστραφῆ ὑπὸ τῆς νόσου περονοσπόρου. Ἐπλήρωσεν ἔτι ἀπέναντι τοῦ μεγάλου χρέους δρ. 1259.

Ἀλλὰ ταῦτα δὲν θα ἠδύνατο βεβαίως νὰ κατορθώσῃ ἐάν, εἰς τὴν συνετὴν καὶ ἔμφρονα αὐτοῦ διαχείρησιν, δὲν εἶχεν ὡς ὅρον ἀπαραίτητον τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν ἐπιβαλλομένην εἰς περιστάσεις ἐκτάκτους οἷα ἡ προκειμένη, καθ ἃς δέον νὰ προτιμῶνται τὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ τοῦτο δέον νὰ γίνηται προκειμένου καὶ περὶ πληρωμῶν. Ἀλλ' ἡ ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιβληθεῖσα αὐστηρὰ οἰκονομία αὕτη, ἐγένετο ἀφορμὴ ὥστε οἱ ἐκτὸς τῆς Μονῆς κερδοσκόποι νὰ διερεθίσωσι τοὺς ἁπλοϊκοὺς καὶ ἀμαθεῖς μοναχοὺς κατὰ τοῦ Λουκάτου ὡς μὴ χορηγήσαντος αὐτοῖς χρήματα λόγῳ ἐνδυμασίας αὐτῶν.

Ἀλλὰ πῶς ἦτο δυνατὸν, ὑπὸ τοιαύτας δεινὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις τῆς Μονῆς, νὰ δαπανηθῇ ποσὸν ἐξ 600 δραχμῶν δι' ἐνδυμασίας αὐτῶν, ἡ δὲ Μονὴ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας νὰ ὑστερηθῇ τοῦ ἄρτου;

Ἐὰν οἱ μοναχοὶ πράγματι ἐκήδοντο τῶν συμφερόντων τῆς Μονῆς ὤφειλον μάλιστα νὰ ὑψώσωσι φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῶν γινομένων καταχρήσεων, καὶ τῶν φοβερῶν ἐλλειμμάτων τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἐπὶ τῆς δεκαετοῦς διαχειρίσεως τῶν πρώην

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

διαχειριστῶν αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν.
Ἐντεῦθεν κατάδηλος ἡ πρὸς τὸν Λουκάτον ἀπέχθεια αὐτῶν, καὶ ὁ κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων συστηματικὸς πόλεμος.

Τὶς κλέπτης ἐπ' αὐτοφόρῳ συλλαμβανόμενος, ἀπωλέσας πᾶσαν περὶ περαιτέρω κλοπῆς ἐλπίδα, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἀνακαλύψαντα τὰς κλοπάς του, τὸν δυνάμενον νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς πρὸς τὸ κλέπτειν τάσεις του;

Ἀλλὰ καὶ ὁ Λουκᾶτος ἀνεκάλυψε τὸν μέν, ὅστις ἀντὶ τῶν πρὸς πώλησιν προωρισμένων αἰγῶν ἀξίας δρ. 350, ὑπεξήρεσε τριάκοντα τοιαύτας ἐκλεκτὰς ἀξίας δρ. 750 ἃς παρέδωσεν εἰς Μινετάτα τοῦ δήμου Ὁμαλῶν, ἀλλὰ τὰς ὁποίας ἐδέησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ αἰγοποίμνιον τῆς Μονῆς, συνεπείᾳ ἐπεμβάσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς διὰ τῆς ἀστυνομίας. Τὸν δὲ κλέψαντα σταφιδοκαρπὸν λίτρας 140 ὃν κατήγγειλε πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα, ἕτερον πωλήσαντα δημητριακοὺς καρπούς, καὶ ἄλλον ἰδιοποιηθέντα ἐλαίας χονδρὰς ἃς μετέβη νὰ συλλάξῃ πρὸς χρῆσιν τῆς Μονῆς, πωλήσαντα δὲ καὶ μίαν αἶγα ἀξίας δραχ. 50.

Ἀκριβῶς δὲ διότι ἐξήνεγκε κατ' αὐτῶν πικρὰς παρατηρήσεις ἐπὶ ταῖς γενομέναις ταύταις καταχρήσεσιν, ἐξηγέρθησαν οὗτοι λυσσωδῶς ἐναντίον του, ἐξίκοντο δὲ εἰς βαθμὸν ἐξαχρειώσεως τοιοῦτον, ὥστε οὔτε αἰδῶ ἔχουσι πλέον, οὔτε ὑπακοὴν καὶ σέβας εἰς τοὺς ἀνωτέρους, οὔτε ἀρχὴν μοναστηριακὴν ἀναγνωρίζουσι πλέον, ἀλλ' εἰς πόλεις καὶ χωρία μεταβαίνοντες μυρία ὅσα ἐκστομίζουσι κατὰ τοῦ νῦν Ἡγουμένου ὅπως αὐτὸν δυσφημίσωσιν.

Διὰ ταῦτα.

Ὡς εἰς ἱερὸν ἄσυλον προσφεύγων εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ταύτην Ἀρχήν, ἐπικαλοῦμαι ἵνα διὰ τῆς ἀμέσου καὶ τελεσφόρου ἐπεμβάσεως αὐτῆς ἐνεργήσῃ

γήσῃ τὰ δέοντα πρὸς καθυπόταξιν καὶ σωφρονισμὸν τῶν ἀπειθούντων καὶ ἀνυποτάκτων μοναχῶν, τιμωρίσῃ δὲ καὶ τοὺς πρὸς τὴν μοναστηριακὴν ἀρχὴν ἐν τῇ ἀπειθείᾳ καὶ ἀσεβασίᾳ ἐμμένοντας, ὅτι τότε καὶ τότε μόνον ἡ Μονὴ ἀπηλλαγμένη πάσης ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας καὶ ἐξωτερικῆς ἀντιδράσεως, ἀποσοβοῦσα τὸν κίνδυνον τῆς ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀποσυνθέσεως καὶ παραλυσίας, θὰ ἠδύνατο νὰ λειτουργῇ τακτικῶς καὶ ἐναρμονίως.

Εὐπειθέστας

Ὁ Ἡγούμενος Ἱερομόναχος Δ. ΛΟΥΚΑΤΟΣ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

“ Οὐδὲν κρυπτὸν ὃ οὐ μὴ φανερὸν γενήσεται „ (Ἰησοῦς Χριστός.)

Ἐπιληφθέντες τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Μονῆς τῶν Σισσίων, ἄλλο τι δὲν ἐπράξαμεν, ἢ πιστῶς νὰ ἀφηγηθῶμεν ὅσα κατὰ τὴν ἑκάστοτε διαχείρησιν ἡμῶν ἰδίοις ὄμμασιν ἀντελήφθημεν, ἐὰν δὲ σὺν τῇ ἀκριβεῖ αὐτῶν ἀφηγήσει ἐξῆλθον εἰς φῶς αἱ ὑπό τινων μοναχῶν καὶ τῶν συνεταίρων αὐτῶν διαπραχθεῖσαι καταχρήσεις, εἰς τοῦτο ἡμεῖς οὐδόλως ἐνεχόμεθα, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα ἐξώθησαν ἡμᾶς νὰ προβῶμεν εἰς ἀποκάλυψιν αὐτῶν.

Ὅταν οὗτοι οἱ τῶν ἐσόδων τῆς Μονῆς καταχρασταί, οἱ καὶ δημιουργοὶ τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς αὐτῆς καταστάσεως, ἐπὶ κεφαλῆς ὄντες τῶν μοναχῶν περιήρχοντο μετ' αὐτῶν ἐν σώματι τὰς ἀγυιὰς τῆς πόλεως Ἀργοστολίου, καὶ ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς προσεπάθουν, ἀνατρέποντες τοὺς ὅρους,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νὰ ἐπιρρίψωσι τὴν μομφὴν εἰς ἡμᾶς τοὺς νῦν ἡγουμενεύονται, πῶς ἠδυνάμεθα, παραιτούμενοι τοῦ δικαιώματος τῆς ἀμύνης, νὰ μείνωμεν ἁπλοὶ θεαταί, καὶ νὰ μὴ ἀντιτάξωμεν κατ αὐτῶν τὰ γεγονότα, συνεπῶς νὰ μὴ φέρωμεν εἰς φῶς τὰς ὑπ᾿ αὐτῶν τῶν ἰδίων διαπραχθείσας καταχρήσεις ;

Πᾶσα σιγὴ ἡμῶν ἐπὶ προφανῶν καταχρήσεων ἀναιδῶς καὶ ἀσυστόλως γενομένων ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τῆς Μονῆς, δὲν θὰ ἐξελαμβάνετο ὡς μία τις ἔμμεσος συμμετοχὴ· ἡμῶν, καὶ δὲν θὰ ἠδικούσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν ἱερατικὸν ἡμῶν χαρακτῆρα ἐάν, ὑβριζόμενοι καὶ συκοφαντούμενοι ἀφίναμεν ἑαυτοὺς ἀναπολογήτους ;

Ἰδοὺ ὁ λόγος οὗ ἕνεκεν ἔδει νὰ ἐξέλθωσιν εἰς φῶς οἱ ἐν τῷ κρυπτῷ ἐπιτελούμεναι καταχρήσεις, ὅτι κατὰ τὸν ἀψευδῆ λόγον τοῦ Κυρίου : « οὐδὲν » κρυπτὸν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται ». Ἀλλ᾿ ἔπρεπε δ ὰ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης νὰ διαφωτισθῇ καὶ τὸ σεβαστὸν κοινὸν τὸ ὁποῖον ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων μὴ δυνάμενον νὰ μορφώσῃ πεποίθησιν, παρεῖχε πίστιν εἰς ψευδεῖς καὶ ἐπιβούλους καθ᾿ ἡμῶν διαδόσεις καὶ εἰς ἄλλας συκοφαντίας ἃς ἐξύφαναν καθ ἡμῶν ἄνδρες μηδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον σεβόμενοι, οἵτινες διότι ἠπατήθησαν εἰς τὰς ἑαυτῶν προσδοκίας τοῦ νὰ λαμβάνωσι γενναίαν μερίδα ἐκ τῶν προσόδων τῆς Μονῆς ὅπως κορέσωσι τὸ καθ᾿ ἡμῶν πάθος τῆς ἐκδικήσεως, προεκάλεσαν τὰς καθ᾿ ἡμῶν καταδιώξεις ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, καὶ τὴν ἐπὶ δεκάμηνον προφυλάκισιν ἡμῶν ἣν πάνυ ἀδίκως καὶ παρανόμως ὑπέστημεν. Λέγομεν παρανόμως καθ᾿ ὅσον τὸ Ἐφετεῖον Κερκύρας εἰς ὃ παρεπέμφθημεν νὰ δικασθῶμεν ἐπὶ ἰδιοποιήσει πράγματος ἀνήκοντος τῇ Μονῇ ἠθωώσατο ἡμᾶς πανηγυρικῶς.

Πῶς λοιπὸν ἀδίκως συκοφαντούμενοι καὶ καταδιωκόμενοι νὰ μὴ ἀποκαλύψωμεν τὴν ἀλήθειαν ; νὰ

μὴ φέρωμεν εἰς φῶς τὰς ὑπὸ ἀλλοτρίων διαπραχθείσας καταχρήσεις εἰς Μονὴν προσοδοφόρον ;

Καὶ δὲν εἶναι ἄξιον ἀπορίας Μονὴ ἥτις ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην (1885—1895) καθ᾿ ὃν χρόνον ἡ σταφὶς ἐτιμᾶτο πρὸς δρ. 210 τὸ χιλιόλιτρον — εἶχε κατὰ μέσον ὅρον δρ. 6,000 ἐκ 40,000 λιτρῶν σταφιδοταρποῦ δρ. 3,600 — ἐξ οἴνου σίκλων (σεκίων) 1800 δρ. 1750, — ἐκ τυροῦ 4—5,000 λιτρῶν καὶ δρ. 1470, ἐξ ἐλαιολάδου, δημητριακῶν κτλ. — ἤτοι ἐν ὅλῳ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ δρ. 12,820, δὲν εἶναι λέγω ἄξιον ἀπορίας ἡ Μονὴ αὕτη μετὰ προσωπικοῦ δώδεκα ὀλιγαρκῶν καὶ ἀξέστων καλογήρων νὰ διατελῇ σήμερον ὑπὸ δεινὴν χρεωκοπίαν ; Δὲν εἶναι προφανεστάτη ἡ σπατάλη καὶ αἱ ἐν αὐτῇ γινόμεναι καταχρήσεις ; Ἡ ὑπ᾿ αὐτῶν τῶν πρῴην διαχειριστῶν ὑπεξαίρεσις καὶ ἐξαφάνισις τῶν βιβλίων τῆς διαχειρίσεως τὶ ἄλλο ἀποδεικνύει εἰμὴ τὴν φοβερὰν τούτων ἐνοχήν ;

Αλλὰ πρὸς τι νὰ παρατείνωμεν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος τουτου, ἀφοῦ αὐτὰ τὰ γεγονότα τὰ ἐπὶ ἀριθμῶν στηριζόμενα αὐτὰ ἀφ᾿ ἑαυτῶν λαλοῦντα στρέφονται κατὰ τῶν ἰδίων καταχραστῶν ;

Τὶς λοιπὸν ἔνοχος, ὁ νῦν ἡγούμενος Δ. Λουκάτος ὁ διὰ σπανίας νοημοσύνης καὶ ὀξυδερκείας τὰς παντοδαπὰς καταχρήσεις τῶν πρῴην διαχειριστῶν τῆς Μονῆς ἀνακαλύψας, ὁ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ καὶ τάξει τηρῶν τα βιβλία ἐσόδων καὶ ἐξόδων δίδει λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ἀπέναντι τῶν ἁρμοδίων. ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες ὅπως σωθῶσι τῆς ἐπαπειλούσης αὐτοὺς ποινικῆς καταδιώξεως, ὑπεξήρουν καὶ ἐξηφάνιζον αὐτά ;

Τίς ἔνοχος, ὁ Δ. Λουκάτος ὁ ὁσάκις ἀναλαμβάνων τὴν διαχείρησιν τῆς Μονῆς ἀπελευθέρου αὐτὴν τῆς παθητικότητος, καὶ κατέλιπε καὶ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν κατεσπατάλουν ἀφειδῶς τὸ χρῆμα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τῆς Μονῆς, κατεχρῶντο ἐκ τῶν προσόδων αὐτῆς καὶ κατέλιπον ὄπισθεν αὐτῶν ἐλλείμματα ἐξ ἱκανῶν χιλιάδων δραχμῶν ;

Ἀλλὰ θὰ ἠρώτα τις εὐλόγως, διατί καταχρασταὶ ὄντες, νὰ ἐκλέγωνται ἡγούμενοι καὶ διαχειρισταὶ τῆς Μονῆς, καὶ νὰ ἀπολαμβάνωσι τῆς εὐνοίας τῶν ἀνωτέρων ; Ἐνταῦθα ἔγκειται τὸ μυστήριον.

Λυπούμεθα ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγηθῶμεν σαφέστερον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἵνα ὁ ἀναγνώστης γνωρίζων τὴν πραγματικὴν πηγὴν ἐξ ἧς προῆλθον πᾶσαι αἱ καθ' ἡμῶν καταδιώξεις, γνωρίσῃ καὶ τοὺς πραγματικοὺς λόγους ὧν ἕνεκεν κατεδιώχθημεν καὶ ἐπὶ δεκάμηνον ὡς ὑπόδικοι εἰς τὰς φυλακὰς παρεμείναμεν.

Κατεδιώχθημεν καὶ ἐφυλακίσθημεν διότι δὲν ἐγενόμεθα πειθήνια ὄργανα ἀνωτέρων, ὑπείκοντες εἰς παραλόγους αὐτῶν ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν τῆς Μονῆς — διότι ἀκολουθήσαντες ἄλλην παρὰ τὴν συνήθη τῶν διαχειριστῶν τῶν Μονῶν μέθοδον, δὲν συνεμορφώθημεν πρὸς τὸ ἐπικρατῆσαν ἐν αὐταῖς ἔθος, τοῦ νὰ φιλοδωρῶμεν καὶ ἡμεῖς γενναίως, νὰ ἐκλιπαρῶμεν τοὺς ἰσχυρούς, καὶ νὰ χορηγῶμεν ἐκ τῶν προσόδων τῆς Μονῆς χρήματα ἄνευ ἀποδείξεων ἵνα ζῶσιν ἄλλοι ἀνέτως καὶ σαρδαναπαλικῶς.

Συνθηκολογίαι τοιαῦται καὶ συναλλαγαὶ μεταξὺ διαχειριστῶν καὶ . . . . ἄγνωστοι ὅλως εἰς ἡμᾶς, συνετέλεσαν πρὸς τοῖς πολλοῖς ἄλλοις ἵνα καταπέσῃ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα δυσφημισθῇ καὶ ἐξευτελισθῇ ὁ κλῆρος, ἵνα αἱ Μοναὶ Κεφαλληνίας μὴ ἔχουσαι λόγον ὑπάρξεως ἐν τῇ παρούσῃ ἐποχῇ, θεωρῶνται μόνον ὡς λεία ἢ τσιφλίκια τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν. . . . .

Σκέψις καὶ ἰδέα τοιαύτη, δικαίως ἐπικρατήσασα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, συνετέλεσεν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἀπιστίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ συμπαρασύρῃ καὶ τοὺς τυχὸν ὀλίγους ἐκείνους οἵτινες ἀλλότριοι ὅλως

τῶν ἀποδιδομένων αὐτοῖς εὔχονται ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ἵνα ἡ τῶν νόμων αὐστηρότης, ἥτις στρέφεται πολλάκις κατὰ τῶν ἀνισχύρων καὶ ἀδυνάτων καὶ ἐπὶ ὅλως ἀσημάντων ἢ μηδαμινῶν γεγονότων, ἐστρέφετο πρὸ πάντων κατὰ τῶν μεγάλων πλὴν ὑπολανθανόντων φθορέων καὶ λυμεώνων τῆς κοινωνίας, οἵτινες διότι περιεβλήθησαν μεγάλα τυπικὰ ἀξιώματα, εἴτε ἐκκλησιαστικά, εἴτε πολιτικά, διαφεύγουσι τὴν τιμωρίαν καὶ καταδίκην αὐτῶν πρὸς χλεύην καὶ ἐμπαιγμὸν τῶν νόμων, καὶ πρὸς ἠθικὴν παράλυσιν τῆς κοινωνίας ἧς ἐτάχθησαν οἱ ἄγρυπνοι φρουροὶ καὶ οἱ κηδεμόνες τῶν μεγάλων ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν αὐτῆς συμφερόντων.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 16 Μαρτίου 1901.

Ἱερομόναχος Δ. ΛΟΥΚΑΤΟΣ.

(Τ. Σ.) Ἡγούμενος Σισσίων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΤ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΟΥ
1927

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ/ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1 Σ2.Φ12.0017